Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2025)0107

Stare wyzwania i nowe praktyki handlowe na rynku wewnętrznym

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 maja 2025 r. w sprawie starych wyzwań i nowych praktyk handlowych na rynku wewnętrznym (2025/2542(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 stycznia 2023 r. w sprawie trzydziestolecia jednolitego rynku – radość z osiągnięć i spojrzenie w przyszłość[1],

– uwzględniając raport Enrica Letty z 17 kwietnia 2024 r. pt. „Much more than a market” [Znacznie więcej niż rynek] („raport Letty”),

– uwzględniając raport Maria Draghiego z 9 września 2024 r. na temat przyszłości europejskiej konkurencyjności („raport Draghiego”),

– uwzględniając komunikat Komisji z 29 stycznia 2025 r. pt. „Roczne sprawozdanie dotyczące jednolitego rynku i konkurencyjności za 2025 r.” (COM(2025)0026),

– uwzględniając komunikat Komisji z 29 stycznia 2025 r. pt. „Kompas konkurencyjności dla UE” (COM(2025)0030),

– uwzględniając komunikat Komisji z 11 lutego 2025 r. pt. „Prostsza i szybsza Europa: komunikat dotyczący wdrażania i upraszczania” (COM(2025)0047),

– uwzględniając pytanie do Komisji w sprawie starych wyzwań i nowych praktyk handlowych na rynku wewnętrznym (O-000012/2025 – B10-0264/2025),

– uwzględniając art. 142 ust. 5 i art. 136 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że zdolność Unii Europejskiej do konkurowania i

[1] Dz.U. C 214 z 16.6.2023, s. 8.

prosperowania w globalnej gospodarce ma zasadnicze znaczenie, zwłaszcza w obliczu obecnych wyzwań geopolitycznych oraz kryzysów klimatycznych i środowiskowych; mając na uwadze, że jej obecna, średnio- i długoterminowa konkurencyjność zależy od w pełni zintegrowanego i wydajnego jednolitego rynku, który umożliwia europejskim przedsiębiorstwom wprowadzanie innowacji i prosperowanie oraz w którym priorytetową kwestią jest zmniejszenie obciążeń administracyjnych;

B. mając na uwadze, że jednolity rynek, obejmujący prawie 450 mln obywateli i 23 mln przedsiębiorstw, generuje produkt krajowy brutto (PKB) w wysokości 17 bln EUR, dzięki czemu UE plasuje się wśród trzech największych gospodarek świata i przyczynia się do około jednej szóstej globalnej produkcji gospodarczej;

C. mając na uwadze, że w raporcie Draghiego wykazano, iż koszty przestrzegania przepisów wynikające z różnych aktów prawnych pozostają bardzo wysokie dla europejskich przedsiębiorstw, co ogranicza europejskie zdolności innowacyjne;

D. mając na uwadze, że kluczowe znaczenie nadal ma poprawa funkcjonowania jednolitego rynku poprzez rozwiązanie problemu utrzymującej się fragmentacji za sprawą wspólnych, zharmonizowanych strategii politycznych UE, skuteczniejszego wdrażania i egzekwowania oraz uproszczenia przepisów UE; mając na uwadze, że zmniejszenie obciążeń i kosztów administracyjnych, zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), może pomóc w promowaniu innowacji i wspieraniu europejskich przedsiębiorstw; mając na uwadze, że uwolnienie pełnego potencjału jednolitego rynku wymaga pokonania utrzymujących się barier dla swobodnego przepływu towarów i usług;

E. mając na uwadze, że szybki rozwój platform cyfrowych i handlu elektronicznego wprowadził nową dynamikę rynku oraz że zmieniające się tendencje w światowym handlu elektronicznym wywierają dodatkową presję na kontrole celne, organy nadzoru rynku i organy ochrony konsumentów;

F. mając na uwadze, że zmiany geopolityczne i globalne transformacje gospodarcze przekształcają łańcuchy dostaw, co wymusza na UE dostosowanie polityki jednolitego rynku; mając na uwadze, że UE ustanowiła najwyższe normy dotyczące bezpieczeństwa produktów i ochrony konsumentów, zarówno w sprzedaży w internecie, jak i poza nim;

G. mając na uwadze, że odnotowano rosnącą liczbę przypadków zgłaszanych w całej UE, w których mimo stabilnych lub rosnących cen oferuje się towary i usługi w mniejszej ilości lub o niższej jakości;

Stare i utrzymujące się wyzwania

1. potwierdza, że jednolity rynek stanowi fundament europejskiej

integracji gospodarczej, gdyż umożliwia swobodny przepływ towarów, usług, kapitału i osób; podkreśla jednak, że mamy do czynienia z utrzymującymi się od dłuższego czasu oraz zupełnie nowymi wyzwaniami, które wymagają ambitnych reform bez szkody dla europejskiej konkurencyjności ani nakładania niepotrzebnych obciążeń administracyjnych na przedsiębiorstwa; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyspieszenia działań w celu wdrożenia tych reform i wyeliminowania pozostałych nieuzasadnionych przeszkód w swobodnym przepływie towarów i usług, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony konsumentów;

2. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by utrzymały silną ochronę konsumentów, a przy tym przewidziały sprzyjające innowacjom, nieulegające dezaktualizacji i proporcjonalne reguły konkurencji; podkreśla potrzebę zagwarantowania pewności i spójności prawa oraz ograniczenia do minimum złożoności i fragmentacji przepisów, które mogą mieć nieproporcjonalnie duży wpływ na MŚP, przedsiębiorstwa typu start-up i scale-up;

3. podkreśla, że – jak zauważono w sprawozdaniu Draghiego – obecne bariery i regulacje ograniczyły rozwój jednolitego rynku; wzywa do przejścia na podejście regulacyjne, które pozwoli przedsiębiorstwom rozwijać się, wprowadzać innowacje i odgrywać wiodącą rolę na arenie międzynarodowej, a tym samym sprawi, że jednolity rynek stanie się znowu prawdziwym motorem wzrostu i konkurencyjności;

4. wzywa Komisję do dopilnowania, aby przyszłe inicjatywy ustawodawcze były konsekwentnie realizowane zgodnie z priorytetami strategicznymi określonymi w jej strategii na rzecz komunikacji i konkurencyjności;

5. podkreśla, że – jak pokazano w raportach Letty i Draghiego – w sektorze usług wciąż istnieje niewykorzystany potencjał; apeluje o dalsze działania w tym sektorze, aby zaradzić utrzymującym się znaczącym przeszkodom, począwszy od wyznaczenia ambitnych celów w przyszłej strategii jednolitego rynku; zauważa, że usługi generują trzy czwarte PKB UE, odpowiadają za dwie trzecie zatrudnienia i tworzą 9 na 10 nowych miejsc pracy w gospodarce UE; zwraca jednak również uwagę, że usługi są w dalszym ciągu najmniej rozwiniętym segmentem jednolitego rynku UE;

6. z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie publicznego interfejsu połączonego z systemem wymiany informacji na rynku wewnętrznym do celów zgłaszania delegowania pracowników i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (COM(2024)0531), który powinien doprowadzić do uproszczenia i lepszego egzekwowania przepisów; zauważa również, że cyfryzacja może znacznie zmniejszyć obciążenia administracyjne związane z usługami transgranicznymi i zapewnić przedsiębiorstwom i konsumentom lepszy dostęp; apeluje w związku z tym o utworzenie

pojedynczego portalu do składania zgłoszeń i cyfryzacji formularzy A1 dla usług transgranicznych;

7. podkreśla znaczenie skutecznego uznawania kwalifikacji zawodowych i usunięcia nieuzasadnionych barier dla swobodnego przepływu specjalistów, aby profesjonalne usługi były gotowe na globalną konkurencję w nadchodzących dziesięcioleciach; zachęca Komisję do czujności w postępowaniach w sprawie uchybienia zobowiązaniom, kiedy państwa członkowskie nie przestrzegają przepisów UE dotyczących uznawania kwalifikacji;

8. podkreśla, że przepisy dotyczące jednolitego rynku powinny gwarantować dostęp do usług publicznych i chronić prawa konsumentów, a także służyć innym nadrzędnym interesom publicznym; dodaje, że każda ocena ograniczeń na jednolitym rynku usług powinna obejmować kryteria jakościowe;

9. zwraca uwagę na rolę, jaką zamówienia publiczne UE mogą odegrać w pokonywaniu barier wejścia na rynek, we wspieraniu zrównoważonych i odpornych ekosystemów przemysłowych, w dostarczaniu wysokiej jakości miejsc pracy i w tworzeniu wartości w UE;

10. przyznaje, że nowe ramy prawne przyczyniły się do spójności unijnych przepisów dotyczących produktów oraz że od czasu ich przyjęcia sektor przemysłu, łańcuchy dostaw i produkty przeszły istotne przemiany w świetle transformacji cyfrowej i ekologicznej, ale także zmian w dynamice rynku; zauważa, że w ocenie nowych ram prawnych w 2022 r. stwierdzono krytyczne wyzwania, takie jak potencjalne ingerencje zagraniczne, nielegalne praktyki, nieodpowiednie podejście do cyfryzacji i gospodarki o obiegu zamkniętym oraz możliwe aktualizacje obowiązków i definicji w odniesieniu do niektórych podmiotów gospodarczych w celu odzwierciedlenia nowych realiów rynkowych;

11. podkreśla, że zajęcie się tymi kwestiami i dostosowanie nowych ram prawnych do przyszłych wyzwań ma zasadnicze znaczenie dla spójności, obniżenia kosztów i zagwarantowania swobodnego przepływu towarów; w związku z tym apeluje o aktualizację nowych ram prawnych w celu racjonalizacji przepisów dotyczących produktów, promowania cyfryzacji oraz uproszczenia procedur zgodności i nadzoru rynku; uważa, że nowe ramy prawne powinny zachęcać do korzystania z cyfrowych paszportów produktów jako narzędzia umożliwiającego wykazanie zgodności produktu z przepisami i wymogami informacyjnymi;

12. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uproszczenia przepisów UE i ułatwienia ich wdrażania oraz do znacznego zmniejszenia obciążeń administracyjnych, w szczególności dla MŚP, które odgrywają kluczową rolę w utrzymaniu lokalnych społeczności i gospodarek; podkreśla znaczenie pewności i spójności prawa dla

przedsiębiorstw, a także przewidywalności w kontekście długoterminowych inwestycji, które są niezbędne do zwiększenia konkurencyjności, innowacyjności i odporności oraz do wdrożenia szybkich i znaczących usprawnień dla konsumentów i przedsiębiorstw; wzywa ponadto państwa członkowskie do zapobiegania działaniom, które mogłyby naruszyć równe warunki działania na rynku wewnętrznym;

13. wzywa Komisję, aby za pomocą pakietu zbiorczego w sprawie uproszczenia ułatwiła działalność na jednolitym rynku MŚP i małym spółkom o średniej kapitalizacji;

14. uznaje, że niespójne i fragmentaryczne egzekwowanie przepisów UE w państwach członkowskich nadal zakłóca konkurencję i podważa integralność jednolitego rynku; dodaje, że główna odpowiedzialność za egzekwowanie przepisów UE spoczywa na państwach członkowskich; zachęca Komisję do pełnego wykorzystania jej uprawnień w zakresie egzekwowania prawa; apeluje o usprawnienie mechanizmów monitorowania i egzekwowania na szczeblu unijnym, na przykład za sprawą zharmonizowanych przepisów dotyczących minimalnych poziomów kontroli, zharmonizowanej metodyki tych kontroli oraz wspólnych inspekcji, w celu zapewnienia jednolitego stosowania prawa UE oraz, w stosownych przypadkach, szybkiego dochodzenia roszczeń przez konsumentów;

15. podkreśla, jak ważne jest utrzymanie konkurencyjnego i dynamicznego środowiska gospodarczego za pomocą ochrony praw konsumentów i egzekwowania zasad konkurencji cyfrowej w celu przeciwdziałania nieuczciwym praktykom biznesowym, które zakłócają funkcjonowanie rynku; wzywa ponadto państwa członkowskie do zwiększenia zdolności organów nadzoru rynku i organów celnych w celu zapewnienia skutecznego egzekwowania przepisów dotyczących jednolitego rynku, w szczególności w odniesieniu do handlu elektronicznego i przywozu z państw spoza UE;

16. przypomina, że terytorialne ograniczenia podaży w segmencie detalicznym i hurtowym powodują fragmentację jednolitego rynku, ograniczają wybór konsumentów i przyczyniają się do znacznych dysproporcji cenowych w całej Unii, co wpływa w szczególności na ceny podstawowych towarów konsumpcyjnych; podkreśla, że choć prawo konkurencji przewiduje skuteczne kary za niektóre z tych praktyk, wiele z nich pozostaje poza jego zakresem; w związku z tym wzywa Komisję, by zaproponowała środki mające na celu rozwiązanie tego problemu, w tym bardziej rygorystyczne przeciwdziałanie antykonkurencyjnym porozumieniom dystrybucyjnym, w celu ochrony uczciwej konkurencji, a tym samym zapewnienia integralności jednolitego rynku;

17. wzywa Komisję, by zbadała przyczyny zróżnicowanego poziomu inflacji podstawowych towarów i wzrostu cen konsumpcyjnych w

niektórych państwach członkowskich UE;

18. uważa, że jednolity rynek ma zasadnicze znaczenie w czasach kryzysu, jeżeli państwa członkowskie potrafią koordynować swoje działania; uważa, że niedawno przyjęty akt o sytuacji nadzwyczajnej na rynku wewnętrznym i odporności rynku wewnętrznego[1] będzie miał kluczowe znaczenie dla zapewnienia koordynacji, aby zapobiec niedoborom i zapewnić sprawne funkcjonowanie jednolitego rynku, w tym swobodny przepływ podstawowych towarów i usług w całej UE;

19. wzywa Komisję do umożliwienia konsumentom łatwego korzystania z praw pasażerów przez ustanowienie krajowych organów odpowiedzialnych za egzekwowanie przepisów, którym należy przyznać zharmonizowane uprawnienia w zakresie prowadzenia dochodzeń i egzekwowania przepisów oraz które powinny być w stanie skutecznie rozpatrywać indywidualne skargi i nakładać grzywny;

20. podkreśla, że środki w zakresie handlu elektronicznego ukierunkowane na blokowanie geograficzne, w szczególności rozporządzenie w sprawie blokowania geograficznego[2], to skuteczne rozwiązanie, które zmniejsza fragmentację jednolitego rynku i zwiększa wybór konsumentów podczas zakupów w internecie; z zaniepokojeniem zauważa niewłaściwe wdrożenie tego rozporządzenia;

21. zwraca uwagę, że europejski akt prawny w sprawie dostępności[3] zacznie obowiązywać we wszystkich państwach członkowskich UE od 28 czerwca 2025 r.; podkreśla znaczenie jego pełnego i skutecznego wdrożenia przez państwa członkowskie w celu harmonizacji wymogów dostępności produktów i usług, a tym samym zagwarantowania ich dostępności dla osób z niepełnosprawnościami

---

1 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2747 z dnia 9 października 2024 r. w sprawie ustanowienia ram środków dotyczących sytuacji nadzwyczajnej na rynku wewnętrznym i odporności rynku wewnętrznego oraz w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 2679/98 (Dz.U. L, 2024/2747, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj).

2 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/302 z dnia 28 lutego 2018 r. w sprawie nieuzasadnionego blokowania geograficznego oraz innych form dyskryminacji klientów ze względu na przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności na rynku wewnętrznym oraz w sprawie zmiany rozporządzeń (WE) nr 2006/2004 oraz (UE) 2017/2394 i dyrektywy 2009/22/WE (Dz.U. L 60 I z 2.3.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/302/oj).

3 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj).

na całym rynku wewnętrznym UE;

Nowe praktyki handlowe

22. podkreśla, że szybki rozwój platform cyfrowych i handlu elektronicznego wprowadził nową dynamikę rynku i stworzył zaawansowane możliwości oraz wyzwania i zagrożenia dla użytkowników; uznaje, że akt o rynkach cyfrowych[1] i akt o usługach cyfrowych[2] stanowią kluczowe instrumenty legislacyjne zapewniające uczciwą konkurencję, kontestowalność i uczciwość na platformach cyfrowych, a jednocześnie wspierające ochronę konsumentów i bezpieczniejsze, bardziej wiarygodne i przejrzyste otoczenie w gospodarce cyfrowej; apeluje o właściwe egzekwowanie nowych przepisów technologicznych UE w celu zapewnienia konsumentom prawdziwego, autonomicznego i świadomego wyboru, ochrony oraz uczciwej konkurencji;

23. uważa, że niezbędne jest skuteczne wdrożenie i egzekwowanie tych dwóch aktów prawnych oraz wzywa Komisję do doprowadzenia do końca trwających dochodzeń w ramach aktu o usługach cyfrowych i aktu o rynkach cyfrowych;

24. podkreśla, że wdrożenie aktu o usługach cyfrowych musi odbywać się z pełnym poszanowaniem wolności wypowiedzi; podkreśla, że działania przeciwko nielegalnym treściom nie mogą ograniczać legalnych wypowiedzi, i wzywa do przejrzystego egzekwowania przepisów w celu ochrony otwartej i demokratycznej przestrzeni cyfrowej;

25. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, by w akcie w sprawie sztucznej inteligencji (AI)[3] podtrzymano podejście oparte na analizie ryzyka, sprzyjające innowacjom i gwarantujące, że wymogi zgodności będą proporcjonalne do rzeczywistych zagrożeń stwarzanych przez zastosowania AI, przy jednoczesnym poszanowaniu potrzeby zapewnienia wysokiego poziomu ochrony

---

1 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (Dz.U. L 265 z 12.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/1925/oj).

2 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

3 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828 (Dz.U. L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

zdrowia, bezpieczeństwa i praw podstawowych;

26. z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzoną przez Komisję ocenę adekwatności prawa ochrony konsumentów pod kątem sprawiedliwości cyfrowej oraz zbliżające się konsultacje publiczne; podkreśla, że niektóre kwestie dotyczące ochrony konsumentów w internecie pozostają nierozwiązane, co prowadzi do braku równowagi między konsumentami a przedsiębiorcami w gospodarce cyfrowej; wzywa Komisję do uwzględnienia tych kwestii w przyszłym akcie w sprawie sprawiedliwości cyfrowej; uważa, że akt w sprawie sprawiedliwości cyfrowej powinien obejmować uzależnienie cyfrowe, gry hazardowe online, ochronę małoletnich w internecie i technologie perswazyjne wykorzystywane przez podmioty internetowe, takie jak targetowanie reklam, reklamy z udziałem influencerów i zwodnicze interfejsy, oraz że należy za jego pomocą zlikwidować luki prawne i zapewnić jego spójność z obecnymi instrumentami prawnymi w celu lepszej ochrony konsumentów w internecie, biorąc pod uwagę potrzebę unikania niepotrzebnych obciążeń regulacyjnych;

27. odnotowuje, że zmieniające się tendencje w światowym handlu elektronicznym i restrukturyzacja łańcuchów dostaw wywierają większą presję na kontrole celne, organy nadzoru rynku i organy ochrony konsumentów; podkreśla, że w ostatnich latach na platformach handlu elektronicznego sprzedawanych jest coraz więcej niebezpiecznych i nielegalnych produktów, w szczególności z państw spoza UE; akcentuje znaczenie cyfrowego paszportu produktu w tych procesach; apeluje zatem o wzmocnienie ram nadzoru rynku i przegląd rozporządzenia w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów[1] oraz wzywa Radę do szybkiego zajęcia stanowiska, aby umożliwić przyjęcie zmienionego unijnego kodeksu celnego i ustanowić urząd UE ds. celnych w 2026 r.;

28. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia organom krajowym wystarczających zasobów technicznych, kadrowych i finansowych; wzywa państwa członkowskie i Komisję, by zapewniły wystarczające środki finansowe i wiedzę fachową w celu wzmocnienia organów celnych i organów nadzoru rynku w całej Unii oraz do zintensyfikowania wspólnych unijnych działań i badań;

29. podkreśla potrzebę wzmocnienia ochrony konsumentów zarówno na rynku internetowym, jak i nieinternetowym, przy jednoczesnym zapewnieniu przejrzystości reklam i cen, zwłaszcza w odniesieniu do cen dynamicznych, zagwarantowaniu uczciwych praktyk biznesowych i silniejszych zabezpieczeń przed oszustwami w celu

---

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/oj).

zwiększenia zaufania konsumentów do handlu transgranicznego i zapewnienia najwyższego poziomu ochrony;

30. podkreśla, że coraz częściej zwraca się uwagę na przypadki, w których ilość lub jakość towarów i usług spada, podczas gdy ceny pozostają takie same lub rosną; wzywa Komisję do oceny skali i pierwotnych przyczyn takich praktyk oraz wypracowania środków mających na celu zwiększenie przejrzystości i edukację konsumentów;

31. podkreśla, że względy zrównoważenia środowiskowego i sprawiedliwego handlu w coraz większym stopniu kształtują praktyki handlowe, które odgrywają ważną rolę w decyzjach zakupowych konsumentów, a tym samym popychają firmy w kierunku zrównoważonego rozwoju; dodaje, że przejrzystość i informowanie konsumentów o aspektach środowiskowych, a także o społecznie odpowiedzialnych i etycznych procesach produkcyjnych pozwala konsumentom przyjąć zrównoważone wzorce konsumpcji;

32. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by utrzymały poziom ambicji w tym względzie i kontynuowały działania na rzecz rozwoju ogólnounijnych systemów etykietowania; przypomina, że celem dyrektywy w sprawie oświadczeń środowiskowych jest ustanowienie narzędzia ochrony konsumentów przed pseudoekologicznym marketingiem dzięki ustanowieniu wymogów dotyczących uzasadniania i weryfikacji takich oświadczeń;

33. podkreśla potrzebę dalszego zwalczania reklamy wprowadzającej w błąd i pseudoekologicznego marketingu oraz wzmocnienia rynku produktów używanych; zauważa jednak, że restrykcyjne zasady zrównoważonego rozwoju mogą mieć negatywny wpływ na konkurencyjność Europy;

34. zwraca uwagę, że niektóre narastające tendencje w handlu elektronicznym budzą obawy w odniesieniu do towarów, które pochodzą z państw spoza UE i nie spełniają unijnych wymogów bezpieczeństwa i zrównoważonego rozwoju, co ma negatywny wpływ na MŚP w UE; z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji dotyczący kompleksowego unijnego zestawu narzędzi na rzecz bezpiecznego i zrównoważonego handlu elektronicznego oraz zwraca się do Komisji o szybkie wdrożenie zawartych w nim zaleceń;

35. podkreśla, że zharmonizowane normy techniczne mają zasadnicze znaczenie dla swobodnego przepływu towarów na jednolitym rynku, ponieważ zapewniają bezpieczeństwo, jakość i wydajność produktów we wszystkich państwach członkowskich; zaznacza, że normy muszą odzwierciedlać interesy Unii, jej cele polityczne i wartości poprzez uwzględnienie opinii wszystkich zainteresowanych stron; dodaje, że w niedawnym orzeczeniu Trybunał Sprawiedliwości Unii

Europejskiej[1] uznał wartość dodaną zharmonizowanych norm, które stanowią część prawa UE ze względu na ich skutki prawne, oraz stwierdził, że należy zapewnić do nich swobodny dostęp; podkreśla, że należy poprawić elastyczność ram normalizacyjnych, szczególnie w przypadku powstających ekologicznych i cyfrowych łańcuchów wartości, oraz wspomóc przemysł w utrzymaniu konkurencyjnej pozycji na kluczowych rynkach technologicznych;

36. uważa, że UE musi dołożyć starań na rzecz ustanowienia nowego mechanizmu z udziałem państw członkowskich i krajowych jednostek normalizacyjnych w celu wymiany informacji, koordynacji i zwiększenia europejskiego wpływu na międzynarodowe działania normalizacyjne; apeluje o podjęcie szybkich działań w celu aktualizacji ram normalizacyjnych UE, tak aby przyspieszyć proces normalizacji i zapewnić sprawną publikację zharmonizowanych norm, zapewniających domniemanie zgodności i dostosowanych do norm międzynarodowych, aby wspierać globalny handel, a jednocześnie zachęcać do większego zaangażowania przedstawicieli przemysłu, zwłaszcza MŚP;

37. podkreśla potrzebę wzmocnienia zewnętrznego wymiaru jednolitego rynku w celu ochrony autonomii strategicznej UE i jej globalnych wpływów oraz z zadowoleniem przyjmuje stopniową integrację krajów kandydujących do UE z jednolitym rynkiem z myślą o ich przyszłym członkostwie w UE; zwraca uwagę, że wysokie standardy regulacyjne UE mogą służyć jako globalny punkt odniesienia i muszą być skutecznie egzekwowane w celu zapewnienia europejskim przedsiębiorstwom równych szans; wzywa Komisję do zintensyfikowania dialogów regulacyjnych i zacieśnienia współpracy politycznej z innymi odpowiednimi państwami spoza UE w celu zidentyfikowania wspólnych wyzwań i podjęcia próby wypracowania wspólnych działań, szczególnie w zakresie handlu elektronicznego, przepisów cyfrowych i konsumentów;

38. ponownie wzywa do innowacyjnego, komplementarnego i elastycznego powiązania trwających prac nad wdrożeniem obowiązującego układu o stowarzyszeniu UE–Ukraina i trwających negocjacji akcesyjnych, co pozwoli Ukrainie na stopniową integrację z jednolitym rynkiem UE i udział w programach sektorowych;

Wnioski

39. uznaje, że napięcia geopolityczne, zmiana klimatu, wyzwania dla konkurencyjności UE i dysproporcje gospodarcze stanowią poważne zagrożenie dla integralności jednolitego rynku; apeluje o zdecydowaną, skoordynowaną i strategiczną reakcję polityczną w celu wzmocnienia jednolitego rynku;

40. apeluje o dalszy rozwój jednolitego rynku w celu usunięcia

---

[1] Wyrok z 5 marca 2024 r., Public.Resource.Org Inc./Right to Know CLG, C-588/21 P, EU:C:2024:201.

pozostałych nieuzasadnionych barier oraz sprostania pojawiającym się wyzwaniom gospodarczym; uważa, że wyeliminowanie fragmentacji regulacyjnej, promowanie uproszczenia, znaczne zmniejszenie obciążeń administracyjnych, poprawa egzekwowania przepisów i zapewnienie odpornych łańcuchów dostaw mają kluczowe znaczenie dla utrzymania przewagi konkurencyjnej UE i uczciwych warunków rynkowych oraz wzmocnienia jednolitego rynku; podkreśla znaczenie konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami w tych procesach;

41. akcentuje znaczenie transformacji cyfrowej, gospodarki o obiegu zamkniętym i zdolności adaptacji do globalnych zmian gospodarczych w kontekście zapewnienia długoterminowej dynamiki gospodarczej UE;

42. powtarza, że wzmocnienie wewnętrznego i zewnętrznego wymiaru jednolitego rynku jest niezwykle ważne dla zachowania autonomii strategicznej i konkurencyjności UE;

43. w związku z tym wzywa Komisję do uwzględnienia powyższego w nadchodzącej nowej strategii jednolitego rynku, której przyjęcie zaplanowano na czerwiec 2025 r., w programie na rzecz konsumentów 2030, którego przyjęcie zaplanowano na koniec 2025 r., oraz w akcie w sprawie sprawiedliwości cyfrowej, którego przyjęcie zaplanowano na 2026 r.;

°

° °

44. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.